

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Sacramentis. In qua Tractatibus decem de Sacramentis in genere, tum
speciatim, videlicet de Baptismo, Confirmatione, Eucharistia spectata vt
Sacramento, & vt sacrificio: de Pœnitentia, de Suffragiis, Indulgentiis, &
Iubilo, de Bulla Cruciat, de Extrema-vnctione, & demum de Ordinis
Sacramento ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Quæ dispositio requisita sit ad remouendam Sacramenti fictionem, vt
Sacramenta suos effectus operentur. 10

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76649)

sic dispositio, quam esset concedenda, si repide sacramentum suscepisset. Neque inde fit per se esse melioris conditionis eum qui inique sacramentum suscepit, & reuerter se ad remouendum impedimentum disposuit, quam qui rite suscepit sacramentum, quia haec melior conditio non ex sacramento, neque ex illius susceptione promerit, sed ex penitentia de nouo superueniente, quae per accidens est.

PUNCTUM X.

Quae dispositio requisita sit ad remouendam Sacramenti fictionem, ut Sacramenta suos effectus operentur?

1. Quaedam permittuntur pro decisione questionis.
2. Si absque mortali obice posuisti, & post sacramenti susceptionem nullum mortale commiseris, sola attritione sufficienter disponis censendus.
3. Si post sacramentum susceptum mortale commiseris, debet censeri vel cum attritione sacramentum suscipere.
4. Idem est si in susceptione sacram. mortale commiseris.
5. Qualiter remittantur peccata praecedentia sacramenti susceptionem tum à sacramento praeterito, tum à contritione, vel attritione cum sacramento superueniente.

1. **D**upliciter potes esse causa, ne sacramentum suos operetur effectus, primò committendo culpam grauem, eò quod sciens te graui esse culpa macularum suscipias sacramentum absque illius culpae penitentia. Secundò absque graui culpa, cum scilicet ob inuincibilem ignorantiam culpa qua teneris, absque vilo dolore ad sacramentum accedis. Praeterea post sacramentum fide susceptum potes peccatum mortale committere, antequam fictionem remoueas, quo casu non solum impeditur à sacramenti effectibus ob peccata praecedentia sacramentum, sed etiam ob peccatum subsequens illius receptionem. His positis.

2. Dicendum est, si absque peccato mortali obicem gratiae sacramenti apposueris, & post ipsius sacramenti receptionem nullum mortale commiseris, sola attritione absque vlla sacramenti receptione censendus es disponi ad sacramenti susceptionem gratiam recipendam. Sic Henric. lib. 1. de sacram. cap. 24. num. 2. Suar. disp. 18. sect. 5. concl. 1. Aegid. de Coninch. q. 62. art. 1. dub. 6. n. 92. Bonac. disp. 1. q. 6. pun. 3. n. 3. & alij apud ipsos. Ratio est, quia sacramentum fide susceptum efficaciam, & virtutem habet remittendi peccata ante commissa obice remoto: at ob ex peccatorum sacramenti receptionem praecedentium attritione tollitur, quia haec est sufficiens dispositio ad gratiam in sacramento recipendam. Ergo. Et confirmo. Peccata v.g. ante baptismum commissa remitti debent ex vi baptismi in re, vel in voto suscepti. At non fuerunt remissa ob attritionis defectum. Ergo posita attritione remitti debent, cum nihil iam obstat eorum remissioni, neque aliquid sit, quod sacramenti efficaciam impediatur.

3. Verum si post sacramentum susceptum antequam fictionem remoueas, mortale commiseris, contritionem, vel attritionem cum sacramento habere necessario debes, ut sacramentum fide susceptum suos operetur effectus. Quia sacramentum nequit suos effectus communicare absque mortali peccatorum remissione. At peccatum mortale post sacramentum receptum commissum remitti non potest virtute praecedentis sacramenti, quia sacramentum non est institutum ad remittenda peccata futura, sed praeterita. Debet ergo necessario remitti ex subsequenti sacramento in re, vel in voto suscepto. Ergo necessario remitti debet per contritionem, vel per attritionem cum sacramento de nouo suscepto, quia non est alius modus, quo peccata mortalia remitti possint. Sic alij relatis docent. Suar. disp. 28. sect. 5. concl. 2. Valq. 160. c. 2. n. 10. & seqq. Aegid. de Coninch. q. 62. art. 1. dub. 6. n. 89. Bonac. disp. 1. q. 6. pun. 3. n. 3.

4. Idem affirmare debes cum praedictis Doctoribus, si in susceptione sacramenti mortale commiseris: quia hoc peccatum virtute illius sacramenti remitti non potest, eò quod eius virtutem, & efficaciam impedit. Ergo remittendum est alia sacramenti susceptione saltem in voto. Et declaratur in susceptione baptismi, adultus enim, qui absque vilo dolore peccati mortalis commissi baptismum recipere, vel cum actuali peccandi voluntate sacrilegus esset, quod sacrilegium cum sit eò tempore, & instanti quo baptismus completer, efficitur esse sacrilegium commissum ab homine baptizato, ac proinde penitentiae sacramento subiectum. Atque ita suscipit eum D. Th. q. 69. art. 10. Aegid. de Coninch. q. 62. art. 1. dub. 6. num. 81. 89. 84. & seqq. Suar. disp. 28. sect. 5. concl. 3. Bonac. disp. 1. de sacram. q. 6. p. 3. n. 3.

5. Sed inquires qualiter possint in supradicto casu remitti peccata praecedentia sacramenti susceptionem, cum sacramentum inique susceptum virtutem non habeat ea peccata remittendi, nisi sublatò obice. At ob ex resultans est iniqua sacramenti susceptione, vel ex nouo peccato mortali postmodum

commissò non tollitur nisi sublatò peccato per contritionem, vel attritionem cum sacramento, & consequenter gratiae sanctificantis infusione. Ergo sacramentum habere non potest virtutem peccati ipsam praecedentia remittendi, eò quod ea inueniatur per contritionem, vel attritionem cum sacramento obicem remouentia iam remissa? Respondeo supradictum argumentum conuincere, obicem remoueri non remissione formali peccati, & gratiae infusione, sed contritione, vel attritione cum sacramento, quae sunt ad gratiam obtinendam praerogative dispositiones, & cause: illis vero positis a quibus primò sacramentum reuiuiscens suum operatur effectum gratiae, & Deus ob sacramentum de nouo susceptum, vel ob contritionem postquam. Neque inde fit diuersam gratiam ab utroque produci, sed eandem cum diuerso respectu, nam quatenus procedit à sacramento reuiuiscente, virtutem habet remittendi peccata ipsam praecedentia quatenus vero procedit à contritione, vel noua sacramenti susceptione virtutem habet remittendi peccata praedictum sacramentum fide susceptum subsequenter. Atque ita tradit Aegid. de Coninch. quest. 62. artic. 1. dubio. 6. concl. 4. & 5. num. 99. & 100. & 102. Adde est ab utroque eadem gratia producatur, intensior tamen producit, quam si ab vno tantum produceretur. Cuiuslibet enim sacramento sua gratia correspondet, quae non impeditur ex alterius sacramenti concursu, sed vtrumque sacramentum se inuicem in eo concursu, & gratiae communicatione iuuant, vt bene notauit Aegidius de Coninch. q. 62. art. 1. dub. 6. n. 85. & num. 103. in sine dubij.

PUNCTUM XI.

De Caractere, effectu proprio aliquorum Sacramentorum.

1. Quid nomine caracteris intelligatur.
2. Character per se in prima specie qualitatis constituitur, & dicitur in secunda.
3. A tribus tantum Sacramentis Baptismo, Confirmatione, & Ordine caracter producit.
4. Alia Sacramenta caracterem non imprimunt.
5. Character est indelebilis non solum in hac vita, sed etiam in futura.
6. Potest vero ministrandi, vel suscipiendi sacramenta non permanet in futura vita.

1. **C**aracterem appellant Doctores omnes signum spirituale, & supernaturale nostris animis impressum, quo Christo Duci, Principi, summoque sacerdoti vnum, & in illius seruis, milites, & ministros ad diuinum cultum deputamur, & connumeramur. Baptismo namque connumeramur in seruis Christi, & domesticos Dei. Confirmatione in milites ad confirmandam, tuendamque illius fidem. Ordine deputamur in dispensatores mysteriorum Dei.

2. Variant tamen Doctores, an hoc signum constituendum sit in prima specie qualitatis efficientis, ornanti, quae subiectum in ordine ad se, an in secunda qualitatis specie, quae est potentia operatiua? Quae est leuis momenti. Breuiter dicendum est per se in prima qualitatis specie constitui, quia per se datus est caracter ad ornandum hominem, beneque disponendum ad fines supradictos. Sic relato Alen. & Bonauer. docuit Suar. disp. 11. sect. 3. circa finem vers. 16. Aegid. de Coninch. q. 63. art. 2. n. 11. Bonac. disp. 1. de sacram. q. 5. punct. 2. num. 1. Valq. disp. 174. cap. 3. num. 70. Paul. Laymann. lib. 5. sum. tract. 1. cap. 7. num. 3. Reductiue autem constitui potest caracter in secunda specie qualitatis, quae est potentia, eò quod caractere insignitis detur potentia ad sacramenta suscipienda, vel ministranda. Caractere enim Baptismi redditur baptizatus ad suscipienda sacramenta apertus, itemque ad sacramentum matrimonij ministrandum. Nullus enim valde aliquod sacramentum suscipere potest, neque Matrimonium, quod sacramentum sit contrahere, quin baptizatus existat. Est igitur caracter baptismalis, quasi potentia passiva ad recipienda reliqua sacramenta, & actiua comparatione saltem sacramenti Matrimonij, quòd ab ipsis contrahentibus recipitur, & ministratur. Item Confirmationis caracter disponitur confirmatus ad reliqua sacramenta apertus recipienda, & ministranda. Ordinis vero caracter ordinatum reddit apertum ad Christi corpus conficiendum, & fidelibus ministrandum. Itemque ad ministrandum sacramentum Baptismi, Penitentiae, & Extreme Vnctionis. Denique caracter Episcopalis apertum reddit Episcopum ad sacramentum Confirmationis, & Ordinis ministrandum. Praeterea caracter Baptismi, Confirmationis, & Ordinis simul cum gratia sanctificante ius concedit eo insignitis ad specialia auxilia, ad finem dicti sacramenti obtinendum. Reduci ergo potest caracter ad speciem potentiae. Sed quia haec non est potentia physica, sed moralis ex libera Christi Domini institutione, vt latissime probat Suar. disp. 1. sect. 3. per totam, ea de causa non constituitur proprie in secunda qualitatis specie, quae est potentia, sed ad ipsam reducitur,